

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Socialdemokratiets lovforslag går ud på at ændre en administrativ praksis ved overdragelse af fast ejendom. Det drejer sig om en praksis, hvorefter man ikke skattemæssigt anfægter en overdragelse af en fast ejendom til en pris, der ligger inden for plus/minus 15 pct. af den seneste kontantejendomsværdi med årsreguleringer. Denne praksis er i øvrigt omtalt i ligningsvejledningen for 1986.

Efter Socialdemokratiets forslag skal denne praksis ændres ved lov, sådan at skattemyndighederne får mulighed for at ændre prisfastsættelsen inden for plus/minus 15 pct.-rammen, når en fast ejendom handles imellem parter, der ikke er uafhængige af hinanden.

Dette forslag tager tilsyneladende sit udgangspunkt i den opfattelse, at 15 pct.-reglen er en skattemæssig praksis, som ligningsmyndighederne ikke har mulighed for at ændre. Det er slet ikke tilfældet. På hovedaktionærområdet skal 15 pct.-reglen alene ses som et udtryk for de rammer, inden for hvilke salgsprisen normalt vil blive lagt til grund i skattemæssig henseende. Reglen kan fraviges, når den giver anledning til åbenbart urimelige resultater.

Men for at tydeliggøre, at 15 pct.-reglen kan fraviges, vil der i ligningsvejledningen fra 1987 blive indføjet ordet »normalt«. Reglen får med denne ændring en sådan formulering, at en overdragelse af en fast ejendom til en pris, der ligger inden for plus/minus 15 pct. af den seneste kontantejendomsværdi med årsreguleringer, normalt ikke vil blive anfægtet skattemæssigt.

Så vidt jeg kan se, har vi med denne ændring af ligningsvejledningen fuldt ud imødekommet de ønsker, som er udtrykt i Socialdemokratiets lovforslag. Jeg kan i den forbindelse nævne, at de lignende myndigheder, når der ved en ejendomshandel foreligger oplysninger, som sandsynliggør, at ejendomsværdien er væsentligt for høj eller væsentligt for lav i forhold til salgsprisen, vil foretage en konkret bedømmelse af handelen. Ved vurderingen af salgsprisen i forhold til ejendomsværdien vil en række faktorer blive lagt til grund, og der vil ved en konkret bedømmelse blive taget stilling til, om ejendomsværdien er et korrekt udtryk for ejendommens reelle værdi.

Regeringen må i øvrigt afvise de regler, der er i lovforslaget om, hvordan prisen på en fast ejendom skal vurderes. Det foreslås således, at der skal udpeges to personer, som i fællesskab eller hver for sig skal fastsætte prisen på den faste ejendom. Dette forslag er efter regeringens opfattelse en unødvendig udvidelse af det eksisterende vurderingssystem.

Med den tilkendegivelse om en administrativ løsning, der er i lovforslagets bemærkninger, håber jeg, at Socialdemokratiet kan tilslutte sig, at ændringen af 15 pct.-reglen i ligningsvejledningen, som jeg omtalte, er tilstrækkelig til at imødegå eventuelle spekulationstilfælde.

Pia Gjellerup (S):

Dette forslag ligger i god forlængelse af det første skatteforslag, der blev behandlet i dag; også her er der tale om at hindre en spekulationsmulighed mellem afhængige parter. Her er der tale om, at det i tilfælde af ejendomshandler mellem afhængige parter er meget vanskeligt at fastsætte en korrekt værdi af den handlede ejendom ud fra den pris, der faktisk er aftalt mellem de to parter. Der findes situationer, hvor begge parter, fordi de er overvejende identiske, er interesserede i en særlig lav eller en særlig høj pris.

Ligningsvejledningen 1986 fik en udformning, der indebar, at en pris, der kun afviger med 15 pct. i den ene eller den anden retning fra den offentlige vurdering, ville blive godkendt. I den seneste udgave af ligningsvejledningen, som ministeren også omtalte, og som ligger ny fra trykken netop i dag, er bestemmelsen ændret, sådan at der er indføjet: »... vil normalt ikke blive anfægtet«, og det giver i hvert fald ikke skatteyderne, der har haft lejlighed til at se ligningsvejledningen, den samme grund til at forholde sig til den bestemmelse og tro, at den hellige grav er vel forvaret. Der står i ligningsvejledningen, at en værdifastsættelse, der ligger inden for plus/minus 15 pct. af den offentlige vurdering, ikke vil blive anfægtet, og derfor kan man aftale noget i tiltro til, at denne ligningsvejledning også vil holde.

Vi opfordrede fra Socialdemokratiets side til, at de administrative retningslinier blev ændret for at imødegå en spekulation på grundlag af den ligningsvejledning, der var formuleret for 1986.

[Pia Gjellerup]

Vi har ikke fået tilsagn om ændringen, før vi nu her har fået kendskab til den, og før vi i dag har fået at vide telefonisk, at den rent faktisk er ændret, og det er baggrunden for, at Socialdemokratiet har set sig nødsaget til at fremsætte et lovforslag.

Men netop for at tage højde for, at det trods alt undervejs kunne lade sig gøre at få ændret de administrative retningslinier, skriver vi i bemærkningerne:

»Viser det sig imidlertid under udvalgsarbejdet muligt at opnå den tilsigtede virkning gennem administrative bestemmelser, er forslagsstillerne åbne over for dette. Dog må det sikres, at en praksisændring ikke senere kan underkendes af domstolene.«

Det er noget af det, vi må se på under udvalgsarbejdet, for at vi eventuelt vil tage forslaget tilbage til fordel for den administrative ændring, der lægges op til. Men det forudsætter altså, at der er tale om en ændring, som vil kunne stå for en domstols behandling.

Jeg skal på denne baggrund blot anbefale, at vi i udvalget ser positivt på muligheden for en ændring, sådan at vi kan få sigtet med lovforslaget gennemført, eventuelt som denne ændrede administrative retningslinje.

Aagaard (KF):

Da vor ordfører, fru Lis Aaltonen, ikke kan være til stede, skal jeg på vort partis vegne meddele, at vi ikke kan støtte dette lovforslag. Vi er enige med ministeren i, at det er på sin plads at tydeliggøre i ligningsvejledningen, at 15 pct.-reglen kan fraviges, og at man dermed stort set har opfyldt de ønsker, der ligger i Socialdemokratiets lovforslag.

Vi er også enige med ministeren i afvisningen af de foreslåede regler for, hvordan prisen på en fast ejendom skal vurderes. Det er ikke udvidelser af vort vurderingssystem, vi har behov for, men forenklinger.

Jeg skal også på CD's vegne afvise lovforslaget.

Bente Søltøft (SF):

Jeg troede, jeg skulle holde en lang tale, der priste Socialdemokratiets forslag. Det vil jeg nu gøre alligevel.

Det lyder godt, at skatteministeren nu har fået indføjret en administrativ ændring i ligningsvejledningen for 1987. Den må vi jo så se nær-

mere på i Skatte- og Afgiftsudvalget, men i hvert fald hilser vi dette forslag velkommen, fordi det har til formål at begrænse spekulation i skattefri indkomster.

Den konstellation, som S foreslår for udpegningsen af de to vurderingsmænd, kunne vi måske godt forestille os at man lige så på endnu en gang. Spørgsmålet er, om det er den rigtige administrative løsning; vi ønsker at undgå unødigt bureaukрати. Man kunne f.eks. forestille sig, at forpersonen for det lokale vurderingsråd automatisk indgik som den ene vurderingsmand i stedet for som foreslået en person udpeget af skatteministeren eller den, skatteministeren bemyndiger.

En anden ting er så – men det tager forslaget jo ikke stilling til – om adgangen til at revurdere prisfastsættelsen på fast ejendom, der skal handles, burde udvides til de tilfælde, hvor det er indlysende, at skattespekulation er motivet, uanset at køber og sælger ikke umiddelbart er beslægtede eller afhængige af hinanden, og uanset at prisfastsættelsen er sket inden for de plus/minus 15 pct. Det ville måske nok være en revolution, men den ville dog være værd at overveje.

Men vi vil gerne se nærmere på skatteministerens lovforslag til ændring af ligningsvejledningen.

Henrik Toft (V):

Venstres ordfører, hr. Svend Heiselberg, er forhindret i at være til stede. Derfor skal jeg på mit partis vegne sige, at vi synes, det havde været en god idé, om Socialdemokratiet havde benyttet en vældig fin anledning til at trække deres lovforslag tilbage efter at have hørt skatteministerens tale. Men det forstår jeg at man ikke har kunnet bevæge sig til. Derfor må vi selvfølgelig tage det op i udvalget og se, om vi kan klare det dér, for problemet er altså løst.

Aase Olesen (RV):

Jeg havde i modsætning til fru Bente Søltøft ikke tænkt mig at holde en stor lovprisningstale for Socialdemokratiets forslag, snarere tværtimod. Men jeg tror, vi skal spare de mange ord på dette sene tidspunkt, så jeg vil sige, at jeg synes, det var en rimelig reaktion fra ministerens side, at vi kan forvente en administrativ løsning. Jeg kan ikke se andet end, at hvis den bliver brugt fornuftigt i forbindelse med bindende

[Aase Olesen]

forhåndsbesked, så kan vi undgå de noget mærkværdige konstruktioner, som Socialdemokratiet har foreslået. Dem kan vi i hvert fald under ingen omstændigheder gå ind for.

Glistrup (FP):

Med hensyn til dette forslags indplacering i den almindelige skattelovssamling skal jeg henvise til, hvad jeg sagde om likvidationsprovenuforslaget, dengang solen endnu skinnede på himlen. Men det tør nok siges, at dette forslag har en helt, helt anden facet end de tre andre, som vi har behandlet.

Det umage par fru Aase Olesen og hr. Henrik Toft glæder sig tilsyneladende over, at de nu kan Schwamm darüber, fordi man fra ministerens side har skrevet ordet »normalt«, som absolut ikke er nogen som helst ændring eller garanti eller noget som helst andet. Jeg vil snarere sige, at det ikke så meget er et problem, om ministeren kan bruge ordet »normalt« i en vejledning, som det er et problem for ministerens psykier.

Det, der faktisk her er tale om, er, at den mand, der er blevet minister på, at han nu siger retssikkerhed, retssikkerhed og atter retssikkerhed, i et tilfælde, hvor man endelig havde en regel, som i hvert fald tilsyneladende gav retssikkerhed, nemlig sådan at forstå, at når man holdt sig inden for 15 pct., så kunne man regne med, at det var til at stole på, nu siger, at det kan man alligevel ikke stole på. Og som ministeren helt rigtigt siger: det har man aldrig kunnet stole på, fordi der ikke er tale om nogen realitetsændring.

Derfor er altså hele det Mester Jakel-nummer, som vi har fået opført, og som Socialdemokratiet vil have en erklæring fra, jeg ved ikke hvem – højesteretspræsidenten eller Europadomstolen i Strasbourg – på ikke bliver tilside-sat på et eller andet tidspunkt, simpelt hen at feje et meget, meget stort praktisk problem ind under gulvtæppet.

For det, vi her står over for, er et meget, meget væsentligt problem for enhver skattepraktiker, som han møder hundredvis af gange hvert eneste år, og det har ikke nogen særlig tilknytning til det, fru Pia Gjellerup sagde i forbindelse med det første forslag, som vi behandlede i denne tetralogi, hedder det vist, som vi nu er ved at ende med.

Nej, situationen er simpelt hen den, at når man dér, »within arm's length«, for nu at give den tekniske betegnelse for det, vi her diskuterer, handler fast ejendom, så er man frygtelig usikker på, hvilken pris man i grunden skal handle den til. Og det er der ikke noget mærkeligt i.

Nu siger Socialdemokratiet, at man skal have to vurderingsmænd. Man kunne for den sags skyld have 47 vurderingsmænd, og ved masser af de ejendomme, det her drejer sig om, er der ikke nogen som helst, der kan sige, hvor meget de er værd pr. den dato, man handler, f.eks. den 1. januar 1981, for nu bare at tage en eller anden tilfældig dato. Så kommer der en skattesag 3-4-5 år efter, som kører op igennem systemet, og så skal man til at have nogle såkaldt sagkyndige vurderingsfolk, hvad enten det så er formanden for vurderingsrådet, eller hvem det er, til at fastslå engang i 1988, hvor meget den ejendom var værd i 1981. Han kender prisudviklingen, som den har været, hvad man jo ikke anede noget om, da man handlede i 1981. Og så skal man finde frem til et eller andet tal, og det er mere eller mindre ruinerende, om man kommer til det ene eller til det andet.

Så får man altså fastlagt disse vurderinger, som Socialdemokratiet tilsyneladende mener nærmest skal gælde som en højesteretsafgørelse, ved hjælp af disse to gæve mænd, hvoraf ministeren skal udpege den ene og den døde skifteretsdommer den anden, idet han har en eller anden tilfældig liste, hvor han tager den næste ejendomsrådgiver, der trænger til at få et honorar, til at vurdere ejendommen. Og så får man udslynget et eller andet tal, altså at den ejendom nok var 14 mio. kr. værd, og det kan være aldeles ruinerende. Om det i virkeligheden skulle have været 8 mio. kr. eller 22 mio. kr., det er der sådan set ingen der kan fastsætte som noget eksakt rigtigt.

Går man så videre, læser man, at skatteministeren håber at få gennemført sit lovforslag nr. L 54 om, at Landsskatteretten kan udmelde sags- og skønsmænd. Hvordan skal de så placeres i dette billede?

Derefter går man videre til domstolene. Fru Pia Gjellerup er så spændt på, hvordan de vil forholde sig til det. Dertil kan jeg kun sige, at det afhænger fuldstændig af, hvad den pågældende dommers opvækstbaggrund er. Der er vid forskel på, om han er vokset op i et social-

[Glistrup]

demokratisk pamperhjem eller han er vokset op som søn af en bygningshåndværker, der har været forfulgt af skattevæsenet ned igennem tiden, når det gælder spørgsmålet, om man fra domstolens side gør det ene eller det andet, for vi er fuldstændig uden for, hvad jura eller eksakt viden eller noget som helst andet kan måle. Vi er simpelt hen ude på herrens mark fra den ene sag til anden, til den tredje og til den fjerde med hensyn til, hvordan man forholder sig, og spørgsmålet er, om det er en gæv hædersmand, man har med at gøre, der eventuelt er i den situation, at han er blevet enkemand. Det synes man er synd for ham, og så giver man ham en noget bedre behandling, end hvis han havde været en fæl Fremskridtsmand eller Fælles Kurs-mand, eller hvad han nu er.

Det er således meget, meget store faktiske problemer, Socialdemokratiet rører ved med sit lovforslag.

Glønborg (KRF):

Et initiativ til forhindring af skattespekulation hilser Kristeligt Folkeparti naturligvis velkommen, og vi kan kun glæde os over, at skatteministeren allerede synes at have løst hovedproblemet ad administrativ vej.

Jeg erkender, at jeg stadig er begynder på skatteområdet, så jeg skal ikke vove mig for langt ud i drillende bemærkninger om forslagsstillernes omstændelighed. Jeg vil derfor udtrykke det på den positive måde og sige, at jeg må konstatere, at Socialdemokratiet har lavet et særdeles grundigt arbejde her. Jeg har ikke talt ordene, men der er mange.

Og så må jeg da sige, at jeg er imponeret, hvis skatteministeren kan klare det vigtigste af sagen ved et enkelt ord, nemlig ordet »normalt«, og jeg håber, at Socialdemokratiet vil være tilfreds.

Stavad (S):

Det socialdemokratiske ærinde med dette forslag er alene at få fastslået, at det, det handler om, når der handles med fast ejendom imellem parter, der ikke er uafhængige af hinanden, er at få den rigtigst mulige pris i handel ogandel. Det har i en række situationer, som vi har oplevet det, den meget bombastiske tekst i ligningsvejledningen forhindret.

Derfor vil jeg også gerne sige, at jeg var meget tilfreds med den modtagelse, som vores for-

slag fik af skatteministeren. Sådan som vi har formuleret bemærkningerne til lovforslaget, har vi også antydnet, at der muligvis var andre måder at løse problemet på end gennem lovgivningsinitiativer. Ligningsvejledningen er jo ikke bindende, men netop, som ordet siger, vejledende, men den bombastiske måde, begge ligningsvejledningerne er skrevet på, har jo betydet, at man i praksis har fastslået, at såfremt man har handlet inden for det, der ligger på plus/minus 15 pct. i forhold til vurderingen, ville det ikke blive anfægtet skattemæssigt.

Jeg er derfor tilfreds med, at skatteministeren har sagt, at selvfølgelig handler det om at finde den pris, som er rigtigst mulig i forhold til prisen i handel ogandel. Der vil jeg dog være enig med hr. Glistrup i, at i en række situationer er det en meget vanskelig, ja, næsten umulig opgave. Men med de bemærkninger, som skatteministeren har gjort her i dag, kan jeg altså konstatere, at vi har fået brudt en klar breche i den formulering, at bare man holder sig inden for plus/minus 15 pct. i forhold til vurderingen, så vil det ikke blive anfægtet skattemæssigt.

Det vil ifølge skatteministerens bemærkninger her i dag blive anfægtet skattemæssigt, såfremt en vurdering tilsiger, at prisen enten er for høj eller for lav i forhold til en pris i handel ogandel. Det er vi tilfredse med.

Nu går lovforslaget i Skatte- og Afgiftsudvalget, og med den første behandling, vi har haft i dag, tror jeg ikke, der bliver behov for at bringe forslaget videre i forløbet, men måske kan der være behov for under udvalgsarbejdet at få en præcisering af de ting, ministeren har sagt her i dag. Det kunne måske ske i form af en beretning. I hvert fald har jeg med tilfredshed noteret mig ministerens bemærkninger. Det håber jeg også at Statsskattedirektoratet og skatteforvaltningerne ude omkring i landet har. Vi vil i hvert fald hjælpe til med at bringe det budskab ud, som skatteministeren har givet her i dag.

Jeg synes, det var en fornuftig modtagelse fra skatteministerens side. Den vil vi gerne takke for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Tredje næstformand (Povl Brøndsted):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra Statsministeriet har jeg modtaget følgende skrivelse af 7. marts 1988:

»I henhold til § 26, stk. 1, i lov om folketingsvalg i Grønland fremsendes hermed den af rigsombudsmanden i Grønland udarbejdede endelige valgbo-
g vedrørende folketingsvalget i Grønland den 8. september 1987.

P.M.V.

Christian Jensen

/ Gunner Martens.«

Valgbogen er tilstillet Udvalget til Valgs Prøvelse.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 16. marts 1988, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henviser til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 18.16
